

STEFANIA GORCZYCA

Stefania Gorzycowa, ur. 5 maja 1904 r. w Kamienskoje (Rosja), zawód: przy mężu (major WP).

10 lutego 1940 roku zostałam wywieziona jako żona osadnika wojskowego do archangielskiej obłasti na bezterminową zsyłkę. Tam pracowałam w lesie jako drwal aż do amnestii.

15 września 1941 roku wyjechałam z posiołka w kierunku Buzułuku, by wstąpić w szeregi armii po przyłączeniu się do transportów męskich jadących do wojska. Zawieźli nas aż do Republiki Karakałpackiej. Trafiłam na wyspę Mujnak na Morzu Aralskim i pracowałam w fabryce „połowu ryb” jako sanitarka – sprzątająca w fabryce.

15 maja 1942 roku wstąpiłam do (wojskowej) Pomocniczej Służby Kobiet w Jangijulu i dostałam przydział do 7 Dywizji Piechoty. Pracę pielęgniarki rozpoczęłam 1 sierpnia w Szpitalu Epidemicznym przy 7 Dywizji Piechoty i pracowałam do dnia wyjazdu do Persji 10 sierpnia. Od 14 grudnia 1942 roku pracuję jako siostra salowa w Szpitalu Wojennym nr 3 do obecnej chwili.

Choroby zakaźne: szkorbut, czerwotka i tyfus brzuszny.